

Použití v zahradní a krajinářské tvorbě:

Doporučená literatura:

SIEBER J.: Die Sichtung der Stauden. Teil 1. Geschichte und Beetstauden. Bonn: Förderungsgesellschaft Gaertenbau. 1990.

Jarmanky jsou typickými představiteli divoce rostoucích trvalek se záhonovým charakterem. Nacházejí uplatnění především jako trvalky stanovištního okruhu „Gehölz-Rand“ (okraje dřevinných porostů → SIEBER 1990). Ideální jsou pro ně světlé porostní okraje dřevinných vegetačních prvků a světlé podrosty dřevin na čerstvých, živinami bohatých půdách. V hlubokém stínu málo kvetou, na plném slunci trpí nedostatkem vláhy. Vedle zajímavého, často nápadně barevného květenství zaujme i atraktivním listem (tvarem, leskem a jemnou texturou) s dobrou krycí schopností. Je ideální rostlinou pro výsadby pod nově zakládáné porosty dřevin (není ještě hluboký stín), pro propojení rozvolněných výsadeb větších keřů anebo do záhonů a volných výsadeb na okrajích porostů v parcích, zahradách. Vhodnými partnery pro kombinaci jsou druhy rodů *Aruncus*, *Aconitum*, *Alchemilla*, *Polygonatum*, *Asarum*, *Hosta*, *Aquilegia* a mnoho dalších.

Jarmanky můžeme použít též v přistíněných polohách ve výsadbách v blízkosti vodních ploch nebo jako pokryvné rostliny k náhradě trávníků v monokulturních výsadbách i v kombinaci s dalšími druhy podobných nároků (*Anchusa myosotidiflora*, *Geranium macrorrhizum*, *G.pratense*, *G.sylvaticum*, *Alchemilla mollis* a další). Pro rychlé zapojení a vytvoření souvislého pokryvu je vhodné vysazovat asi deset rostlin na m², pro pomalejší zapojení postačí pět rostlin na m².

Pěstujeme-li jarmanku na odpovídajícím typu stanoviště (polostín, čerstvá a živná zahradní půda), patří k středně vitálním taxonům, šířícím se do svého okolí příležitostným samovýsevem. Chceme-li zabránit vysemeňování, musíme před dozráním a vypadáním semene odstranit květenství.

